

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10

гр. София, 02.01.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 02.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светомир Бабаков

като разгледа дело номер **9** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 2 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/, във връзка с чл. 166, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], бл. №3, вх.А, ет.1, ап. 1, с която моли съда да спре допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Решение № РД-16-1970/11.12.2019 г. за налагане на финансова корекция на Главния директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на УО на ОПИК, с което на дружеството е наложена финансова корекция в размер на 63 271,14 лева.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София- град след като извърши преценка на материалите по делото, съобрази представените с молбата писмени доказателства и тези от ответната страна, достигна до следните правни изводи:

Молбата срещу допуснато по силата на закона предварително изпълнение на Решение № РД-16-1970/11.12.2019 г. за налагане на финансова корекция на Главния директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на УО на ОПИК е процесуално допустима, както и е подадена от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на обжалване в настоящото съдебно производство е допуснато по силата на закона предварително изпълнение на горепосочения индивидуален административен акт, с който на молителя е наложена финансова корекция в размер на 63 271,14 лева. Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта, което може да се оспори по реда на АПК. Предвид чл. 73, ал. 4 от ЗУСЕСИФ решението по ал. 1 може да се оспорва пред съд по реда на АПК, като при съдебното оспорване се прилагат съответно разпоредбите на

чл. 27, ал. 2 и ал. 3 и ал. 5 – ал. 7. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, оспорването на индивидуалните административни актове не спира тяхното изпълнение. Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК, ако предварителното изпълнение би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Спирането на предварителното изпълнение на индивидуален административен акт от съда е мярка, даваща защита с временен характер на застрашените с акта субективни права и законни интереси на оспорващия, когато изпълнението е разпоредено от закона или от органа, издал акта. Предвид посочената по-горе разпоредба на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК оспорващият следва в този вид производства да докаже наличието на опасност от настъпване на вредоносни за него последици в резултат на предварителното изпълнение на административния акт, т. е. тежестта за доказване се носи от оспорващия и адресатът следва да представи доказателства, че то би могло да причини значителна или трудно поправима вреда. Във всеки конкретен случай следва да се прецени дали от незабавното изпълнение на административния акт може да бъде причинена такава вреда на адресата, която да бъде противопоставима на предпоставките по чл. 60, ал.1 АПК. Следователно, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да посочи и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му.

В случая настоящия молител излага основно доводи за основателност на искането му, които черпи от твърдения за незаконосъобразен и необоснован размер на финансовата корекция. Тези твърдения са неотнормирани в настоящото производство и следва да бъдат обсъдени от съдебния състав при произнасянето му по казуса по същество. Законосъобразността на оспорения административен акт не е предмет на проверка при съдебния контрол в производството по чл. 166, ал. 4, във връзка ал. 2 от АПК.

Твърденията, че от предварителното изпълнение на акта ще ограничи дружеството-молител да разполага с парични средства в значителен размер, в резултат на което ще бъде затруднена търговската му дейност и добрата му търговска репутация са произволни и доказателствено необезпечени. От друга страна следва да се има в предвид, че законодателят изисква кумулативно да е налице и друга предпоставка, а именно да са налице нови обстоятелства т.е. такива които са настъпили след издаване на обжалвания акт. Молителят нито представя доказателства свързани с наведените му в молбата за спиране доводи за наличие на значителни или труднопоправими вреди които биха възникнали от предварителното изпълнение на акта, нито навежда твърдения, че това са нови обстоятелства, възникнали след издаване на обжалваното решение.

Относно твърдението, че предприетите действия от органа по изпълнение ще бъдат въз основа на невлязъл в сила акт за налагане на финансова корекция, както и че чл. 76 от ЗУСЕСИФ препраща към публичните вземания по чл. 162 ал.2 от ДОПК, следва да се посочи, че чл. 76 от ЗУСЕСИФ е отменен /ДВ 85 от 2017 г./. Редът за възстановяване на предоставена финансова подкрепа в случаите на наложена финансова корекция е определен в НАРЕДБА № Н-3 от 22 май 2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните

програми и програмите за европейско териториално сътрудничество.

В константната си практика ВАС приема, че спиране на предварителното изпълнение на акта е допустимо само когато защитата на частния интерес на молителя може да се противопостави на обществения интерес и да го преодолее. В конкретния случай доказателства в тази насока от страна на молителят не са представени т.е. последния не е доказал, че неговия личен интерес надделява над обществения, свързан с регулиране на отношенията по повод разходването на средства от ЕСИФ.

Налагането на финансова корекция е нормативно установено правомощие, осъществявано от държавата – членка на ЕС, посредством нейни органи, при установени в закон условия и същото има за пряка цел защитата на публичния принос на общността спрямо отделната операция /проект/, който е застрашен или увреден от допуснатата нередност. В съответствие с разпоредбата на чл. 166, ал. 4, във връзка с ал. 2 от АПК, за да е налице основание за уважаване на искането оспорващият трябва да представи доказателства за твърдението, че предварителното изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда.

При отсъствие на заявени и доказани вреди от предварителното изпълнение на решението за налагане на финансова корекция, искането за спиране на допуснатото предварително изпълнение се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 27, ал. 2 във вр. с чл. 73 ал.4 от ЗУСЕСИФ, във връзка с чл. 166, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, настоящият съдебен състав на Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес [населено място], [улица], бл. №3, вх.А, ет.1, ап. 1 за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Решение № РД-16-1970/11.12.2019 г. за налагане на финансова корекция на Главния директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ и ръководител на УО на ОПИК, с което на дружеството е наложена финансова корекция в размер на 63 271,14 лева., като неоснователно.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 7 – дневен срок от връчването му на страните.

Доколкото настоящото определение е постановено от дежурен съдия, поради ползване на платен годишен отпуск на съдията докладчик в срока на произнасяне, делото да се докладва на Председателя на Административен съд София- град за ръчното му преразпределение на на съдията- докладчик.

СЪДИЯ: